

Temanotat

Nigeria: Pass, identitetskort og underlagsdokumenter

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) skal som faglig uavhengig enhet innhente og analysere informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet, Utlendingsnemnda og Justis- og beredskapsdepartementet til enhver tid har behov for kunnskap om for å kunne løse sine oppgaver.

Landinfos rapporter og temanotater er basert på opplysninger fra både offentlige og ikke offentlige kilder. Opplysningene er innsamlet og behandlet i henhold til kildekritiske standarder. Kilder som av ulike grunner ikke ønsker å bli offentliggjort, er ikke nevnt ved navn.

Opplysningene som blir lagt fram i rapportene og temanotatene, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos rapporter og temanotater er heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som rapportene omhandler.

© Landinfo 2012

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarframstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.

Alle henvendelser om Landinfos rapporter kan rettes til:

Landinfo

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon

Storgata 33 A

Postboks 8108 Dep

N-0032 Oslo

Tel: 23 30 94 70

Fax: 23 30 90 00

E-post: landinfo@landinfo.no

www.landinfo.no

Temanotat **Nigeria: Pass, identitetskort og underlagsdokumenter**

SUMMARY

Birth registration was not compulsory in Nigeria until 1979, and Nigerian population data are generally not very accurate. The responsibility for registering births, marriages, divorces and deaths lies with the National Population Council (NPC), and NPC also issues attestations and certificates of registered data to Nigerian citizens. Issuing national identity cards and national identification numbers is the responsibility of a different authority, the National Identity Management Commission (NIMC), whereas Nigeria Immigration Service (NIS) issues passports and ECOWAS travel documents. Application regulations for national identity cards and travel documents are easily accessible for the general public. However, regulations for the issuance of NPC attestations serving as breeder documents when applying for national identity cards and passports are difficult to find. NPC attestations and certificates are only issued at the local office which originally registered the information required in the attestations/certificates.

Confidence placed in documents issued by Nigerian authorities is generally low, as a consequence of the considerable lack of resources combined with rampant corruption and nepotism in the Nigerian civil service.

SAMMENDRAG

Nigeria innførte obligatorisk fødselsregistrering først i 1979, og forvaltningens oversikt over landets befolkning er forholdsvis dårlig. National Population Council (NPC) har ansvar for registrering av fødsler, ekteskap, skilsmisser og dødsfall, og for å utstede attester på dette til befolkningen. Ansvar for å utstede nasjonale identitetskort og identitetsnumre er lagt til en annen etat, National Identity Management Commission (NIMC), mens Nigeria Immigration Service (NIS) utsteder pass og ECOWAS-reisebevis. Regelverk for søknad om nasjonalt identitetskort og pass er lett tilgjengelig. Regler for hvordan en skaffer seg underlagsdokumenter fra NPC er derimot vanskelig å finne, og henvendelser for å skaffe attester fra NPC må skje til lokalkontoret hvor opplysningene opprinnelig ble registrert.

Stor ressursmangel kombinert med utbredt korrupsjon og nepotisme i nigeriansk forvaltning, har som konsekvens at notoriteten til nigerianske dokumenter generelt er dårlig.

INNHold

1. Innledning	7
2. Administrativ struktur	7
2.1 Administrativ inndeling	7
2.2 Juridisk system	8
2.2.1 Notarattesterte vitneerklæringer (affidavits/statutory declarations).....	9
2.3 Administrasjonsspråk	9
3. Registrering av identitetsopplysninger	9
3.1 Nigerianske myndigheters oversikt over landets befolkning.....	9
3.1.1 Folkeregistrering.....	9
3.1.2 Folketellinger og demografiske data.....	9
3.1.3 Dataendringer	10
3.1.4 National Identification Number (NIN)	10
3.2 Registrering av konkrete typer data.....	10
3.2.1 Fødselsregistrering	10
3.2.1.1 Senregistrering av fødsel	11
3.2.2 Ekteskap og skilsmisse	11
3.2.2.1 Vigselsmyndighet	12
3.2.2.2 Polygame ekteskap	12
3.2.2.3 Adgang til skilsmisse og myndighet til å oppløse ekteskap.....	12
3.2.2.4 Kombinasjon av ulike ekteskapsritualer for samme par	13
3.2.2.5 Registrering av ekteskap og skilsmisse.....	13
3.2.2.6 Offentlige myndigheters oversikt over gifte og ugifte	13
3.2.3 Foreldremyndighet for barn.....	13
3.2.3.1 Barn som bor hos andre enn sine biologiske foreldre	13
3.2.3.2 Foreldreansvar og -myndighet etter samlivsbrudd.....	14
3.2.4 Navneendring	14
3.2.5 Dødsfall	15
3.2.6 Migrasjon	15
3.2.6.1 Registrering av innenlandske migranter	15
3.2.6.2 Registrering av utenlandske migranter	15
3.2.6.3 Registrering av flyktninger	16
4. Utstedelse av attester	16
4.1 Fødselsattester og utskrift fra fødselsregister	16
4.1.1 Fødselsattest.....	17
4.1.2 Utskrift fra fødselsregister.....	17

4.2	Dokumentasjon på foreldremyndighet for barn.....	17
4.3	Ugifteattest	17
4.4	Dokumentasjon på ekteskap	17
4.4.1	Vigselsattest fra National Population Commission.....	17
4.4.2	Annen dokumentasjon på ekteskap.....	17
4.5	Dokumentasjon på skilsmisse.....	17
4.6	Dødsattest	18
4.7	Bostedsattest	18
4.8	Attest på innfødt status	18
4.9	Tilgang til attester utstedt fra offentlige myndigheter for nigerianske borgere som oppholder seg i utlandet.....	18
5.	Utstedelse av identitetsdokumenter.....	18
5.1	Pass.....	18
5.1.1	Utstedende myndighet og utstedelsesprosessen	19
5.1.2	Dokumentkrav ved passøknad.....	19
5.1.3	Behandling av passøknad.....	20
5.1.4	Prosedyre for passøknader innlevert ved nigeriansk utenriksstasjon	20
5.1.4.1	Første gangs utstedelse av pass til nigerianske borgere i utlandet	20
5.1.4.2	Logistikkproblemer knyttet til innføringen av pass med biometriske data	21
5.1.5	Forlengelsen av gyldighetstiden til pass	21
5.2	ECOWAS Travel Certificate	22
5.2.1	Utstedende myndighet og utstedelsesprosessen	22
5.2.2	Dokumentkrav ved søknad om ECOWAS Travel Certificate.....	22
5.2.3	Behandling av søknad om ECOWAS Travel Certificate	23
5.3	Nasjonale identitetskort	23
5.3.1	Utstedende myndighet og utstedelsesprosessen	23
5.3.2	Dokumentkrav ved søknad om nasjonale identitetskort.....	24
5.3.3	Behandling av søknad om nasjonale identitetskort.....	24
6.	Korrupsjon og nepotisme i utstedelsen av identitetsdokumenter	25
6.1	Ressursmangel og ineffektivitet i nigeriansk forvaltning.....	25
6.2	Uoversiktlig regelverk, rutiner og prosedyrer	25
6.3	Korrupsjon, nepotisme, slurv og slendrian.....	25
6.4	Nigerianeres forhold til offentlig forvaltning	26
6.5	Tiltak for å unngå manipulering med registrerte opplysninger og offentlige dokumenter	26
6.5.1	Kontrollrutiner	26
6.5.1.1	Kontrollrutiner ved vitneerklæringer	27

6.5.2	<i>Sikkerhetslementer i offentlige dokumenter</i>	27
6.5.2.1	Biometriske data	27
6.6	Notoritet på offentlige dokumenter	27
7.	Forfalskning av dokumenter	28
8.	Referanser	29
9.	Vedlegg	34
9.1	Rubrikkannonse med navneendringer	34

1. INNLEDNING

Dette temanotatet fokuserer på identitetsdokumenter utstedt av myndighetene i Nigeria. For å si noe om hvilken tiltro en kan ha til disse dokumentene, er det nyttig å kjenne til kvaliteten på arbeidet til de statlige etatene som har ansvar for å utstede slike dokumenter, og de dokumentene som fordres som underlagsdokumenter ved søknad om identitetspapirer.

Notatet tar først for seg Nigerias administrative struktur (del 2), redegjør så for hvilke identitetsopplysninger som registreres av nigerianske myndigheter og hvordan dette skjer (del 3), og siden for prosessen rundt utstedelse av ulike underlagsdokumenter som fordres ved søknad om identitetsdokumenter (del 4). Deretter beskrives prosedyrer for søknad og utstedelse av nigerianske identitetsdokumenter (del 5). Notatet gir også en beskrivelse av problematiske forhold i nigeriansk forvaltning, som får store konsekvenser for kvaliteten på informasjon som registreres av nigerianske offentlige etater (del 6). Siste del av notatet omhandler forfalskning av dokumenter i Nigeria (del 7).

Informasjonen i dette notatet må ses i sammenheng med Landinfos temanotat *Afrika sør for Sahara – om dokumenter og offentlig forvaltning* (Skogseth 2007). Dette notatet går grundigere inn i de historiske og politiske forholdene som har skapt de dårlige kårerne for offentlig forvaltning vi finner i de fleste afrikanske land (s. 9-19). Notatet redegjør dessuten for relevante forhold rundt utstedelsen av dokumenter som gjøres av andre institusjoner enn offentlige myndigheter (s. 48-54), noe som ikke er omtalt her. Her finnes også referanser til faglitteratur om korrupsjon i afrikanske land (s. 8). For en svært god beskrivelse av hvordan korrupsjon preger dagliglivet til vanlige nigerianere, anbefaler vi den amerikanske antropologen Daniel Jordan Smiths bok *A culture of corruption – Everyday deception and popular discontent in Nigeria* fra 2007 (særlig kapittel 2: *From favoritism to 419: Corruption in everyday life*).

Det finnes ingen statistikk over regional opprinnelse og etnisk tilhørighet blant nigerianere i Norge. Kilder i det nigerianske miljøet i Norge opplyser imidlertid at deres inntrykk er at det overveiende er folk med opprinnelse i det sørlige Nigeria som er etablert her, særlig av de store etniske gruppene fra sør (igbo, yoruba, edo/bini, ijaw, itsekiri, osv.). Kilder i UDI og UNE opplyser videre at også en svært stor majoritet blant nigerianske asylsøkere oppgir å ha denne etniske bakgrunnen. Landinfo velger dermed å fokusere på forhold i den sørlige delen av landet, der hvor det er større regionale ulikheter som har betydning.

2. ADMINISTRATIV STRUKTUR

2.1 ADMINISTRATIV INNDELING

Nigeria ble organisert som en føderasjon allerede under britisk kolonistyre. Ved frigjøringen i 1960 besto føderasjonen av tre regioner, i 1967 ble regionene erstattet av tolv delstater. Siden da har antallet delstater blitt utvidet ved flere anledninger,

sist gang i 1996. Per i dag har Nigeria 36 delstater, samt ett føderalt territorium som omfatter hovedstaden Abuja og omegn (se Wikipedia-artikkelen *States of Nigeria* for mer informasjon).

Kilde: UN Cartographic Section 2004.

I nigeriansk sammenheng er det videre vanlig å dele landet i seks regioner:

- Sørvest: Ekiti, Lagos, Ogun, Ondo, Osun og Oyo.
- Sørsør: Akwa Ibom, Bayelsa, Cross River, Delta, Edo og Rivers.
- Sørøst: Abia, Anambra, Ebonyi, Enugu og Imo.
- Nordvest: Jigawa, Kaduna, Kano, Katsina, Kebbi, Sokoto og Zamfara.
- Det sentrale nord: Abuja (føderalt territorium), Benue, Kogi, Kwara, Nasarawa, Niger og Plateau.
- Nordøst: Adamawa, Bauchi, Borno, Gombe, Taraba og Yobe.

Nigerias delstater er i dag inndelt i 774 *local government areas* (LGA),¹ disse er så inndelt i mellom ti og femten *wards*.

2.2 JURIDISK SYSTEM

Det juridiske systemet i Nigeria er basert på britisk *Common law*, og omfatter også tradisjonell rett og islamsk rett (se Dina, Akintayo & Ekundayo 2010 for en

¹ I det føderale territoriet Abuja kalles LGAer for *area councils* (CLGF u.å.).

gjennomgang). Dette har blant annet betydning for familierett, siden regelverk for ekteskap og skilsmisse (og arv) følger lokal sedvanerett eller regelverk innenfor et religiøst samfunn.

2.2.1 Notarattesterte vitneerklæringer (*affidavits/statutory declarations*)

Notarer har en mye mer omfattende rolle i britisk-basert *Common law* enn i norsk rett, og dokumentasjon på personlige forhold skjer i stor grad gjennom notarattesterte vitneerklæringer. En erklæring avgitt under ed kalles en *affidavit*, mens en erklæring hvor en ikke er pålagt å avgi ed kalles en *statutory declaration*. En notar har tittel *notary public* eller *commissioner of oaths*. Slik notarfullmakt gis ikke bare til dommere og andre offentlige embeter, men også til privatpraktiserende advokater.

Vi understreker at notarer ikke har noe ansvar for å undersøke hvorvidt opplysningene vitner erklærer er sanne, bare for å bevitne at opplysningene i et notarattestert dokument faktisk var dem som ble erklært med notaren til stede.

2.3 ADMINISTRASJONSSPRÅK

Engelsk er offisielt språk i Nigeria, og alle offentlige dokumenter utstedt av føderale myndigheter og delstatsmyndigheter er engelskspråklige.

3. REGISTRERING AV IDENTITETSOPPLYSNINGER

3.1 NIGERIANSK MYNDIGHETERS OVERSIKT OVER LANDETS BEFOLKNING

3.1.1 Folkeregistrering

Ansaret for folkeregistrering er lagt til National Population Council (NPC). NPC administrerer registreringssentre for befolkningsdata i alle LGAer i Nigeria, pr. juli 2007 fantes det 2322 slike sentre (UNICEF Nigeria 2007). Disse sentrene har ansvar for registrering av fødsler, dødsfall, ekteskapsinngåelser og skilsmisser (Compulsory Registration Act 1992). Slik registrering ble først gjort obligatorisk i Nigeria i 1979, og lovverket oppdatert med Compulsory Registration Act i 1992 (NPC 2008, s. 8). Merk at det ikke skjer noen organisert bostedsregistrering av nigerianske borgere.

Data registreres fortløpende på de lokale registreringssentrene, og disse er forpliktet til å sende inn sine data til NPCs sentralkontor i delstaten månedlig. Fra 2008 skal så disse sende dataene videre til sju såkalte NPC Data Processing Centres rundt i landet, hvor de registreres elektronisk (NPC 2008, s. 14). Det er bare ved disse sentrene at folkeregistreringsdata er tilgjengelig elektronisk. Sentre på delstatsnivå og lokale registreringssentre har fremdeles bare data registrert manuelt i registerbøker, og har ikke tilgang til data registrert elektronisk sentralt.

3.1.2 Folketellinger og demografiske data

Den manglende bostedsregistreringen gjør at selv om myndighetene har noenlunde oversikt over hvor mange som er født og hvor, så har de liten konkret oversikt over

hvor de oppholder seg etter at registreringen har skjedd. Dermed kan ikke myndighetene i landet basere seg på informasjon fra NPC når ressurser skal fordeles på befolkningen i landet.

For å kompensere for denne manglende oversikten, er det blitt gjennomført flere folketellinger i Nigeria. Disse folketellingene er imidlertid kontroversielle (Odunfa 2006; Suberu 2001, s. 141-170), siden mange nigerianere ser dem som en slags konkurranse mellom de ulike etniske og religiøse gruppene i landet om å være så store som mulig (særlig gjelder det de tre største etnisitetene – hausa-fulani, yoruba og igbo, og andelen kristne kontra muslimer). Det er utbredt mistanke til at dataene fra de ulike folketellingene er feil, enten det er på grunn av politisk styrt manipulering fra sentralt hold, slurv eller gjennom at folk ikke oppfører seg som de er ment under tellingen.²

3.1.3 Dataendringer

Regler for endring av feil gjort i forbindelse med folkeregistrering er gitt i Compulsory Registration Regulations (1996, del VIII, punkt 45). Denne forskriften inneholder ikke informasjon om rutiner for registrering av navneendringer.³

3.1.4 National Identification Number (NIN)

Nigeria har innført et unikt nasjonalt identifikasjonsnummer, ikke ulikt de norske personnumrene, kalt National Identification Number (NIN). Disse numrene blir imidlertid først tildelt personer som søker om å få utstedt nasjonale identitetskort (se del 5.3 lengre ned) – disse er stort sett over 16 år. NIN-ordningen administreres av National Identity Management Commission (NIMC), en etat som verken er tilknyttet National Population Council (NPC), som har ansvaret for Nigerias folkeregister, eller Nigeria Immigration Service (NIS), som utsteder pass og ECOWAS-reisebevis.

3.2 REGISTRERING AV KONKRETE TYPER DATA

3.2.1 Fødselsregistrering

Fødselsregistrering har vært påbudt i Nigeria siden 1979, og er i dag regulert i detalj i del II av Compulsory Registration Act fra 1992. Alle fødsler som skjer på sykehus blir registrert og innmeldt til lokale registreringsentre drevet av National Population Council (NPC). UNICEF har opplyst at anslagsvis 70 % av barn født i Nigeria ikke blir registrert ved fødsel, noe som får konsekvenser for barns tilgang til helsestell og skolegang (2007). Her er det imidlertid viktig å understreke at nettopp fordi

² Landinfo var på tjenestereise i Nigeria i mars 2006 da siste folketelling ble avholdt. Da hadde delstaten Lagos satt i gang en plakatkampanje hvor folk med bakgrunn fra andre deler av landet ble oppfordret til å bli talt der de faktisk bodde, og ikke reise dit de hadde opprinnelsen sin for å bli regnet med i folketallet der. Landet sto praktisk talt stille i dagene folketellingen varte, blant annet var de fleste regionale bussrutene innstilt for å unngå at folk dro andre steder i landet for å bli talt der.

³ Navneendringer er forholdsvis vanlige i Nigeria, jf. del 3.2.4. Like fullt finnes det altså ingen prosedyrer for å oppdatere registreringer hos NPC når folk har skiftet navn.

tilgangen til disse offentlige tjenestene fordrer fødselsregistrering, så er det i foreldres klare interesse å registrere barna sine.⁴

Siden tilgang til skole fordrer fødselsregistrering (Daily Champion 2010), vil statistikk over andelen av befolkningen som har skolegang tjene som dokumentasjon på at disse også har blitt fødselsregistrert en gang mellom fødsel og innskriving på skole. I helse- og demografiundersøkelsen som ble gjennomført i Nigeria i 2008 (NPC 2009), går det fram at det er betydelig variasjon i andelen av befolkningen som aldri har gått på skole mellom regionene i landet, og mellom menn og kvinner:⁵

Andel av befolkningen som har hatt vært innom skoleverket (basert på data fra NPC 2009, s. 15-16).

	Sørvest	Sør-sør	Sørøst	Det sentrale nord	Nordvest	Nordøst
Menn	87,2 %	92,5 %	88,9 %	74,7 %	51,2 %	46,9 %
Kvinner	78,5 %	85,1 %	79,2 %	60,7 %	32,5 %	34,5 %

Tallene i tabellen blir å regne som minimumstall for hvor mange som er fødselsregistrert, siden også folk som ikke har skolegang kan være registrert.

3.2.1.1 Senregistrering av fødsel

Formelt sett skal fødsler registreres innen 60 dager, registreringer etter denne fristen skal i utgangspunktet følges av et gebyr (Compulsory Registration Act 1992, del II § 10). Kanadiske utlendingsmyndigheter har imidlertid fått opplyst av NPC at gebyret i regelverket aldri er blitt implementert, fordi NPC ønsker å bedre graden av fødselsregistrering (IRB 2011).

NPC har videre opplyst overfor kanadiske utlendingsmyndigheter at personer over 18 år som aldri har vært fødselsregistrert, må følge et eget sett regler. Disse må først få utstedt en vitneerklæring på alder (*age declaration affidavit*), og på bakgrunn av den kan NPC utstede en aldersattest. Kanadiske myndigheter har imidlertid fått opplyst fra nigeriansk politis svindelenhet at NPC ikke har myndighet til å utstede slike aldersattester for personer født før 1988 – de er nødt til å få en vitneerklæring på alder utstedt under ed for en høyere domstol (IRB 2011).

3.2.2 Ekteskap og skilsmisse

Det finnes ikke noen form for borgerlig vigsel i Nigeria – alle ekteskap skjer i regi av religiøse menigheter eller i henhold til lokale tradisjoner. Kirkelige ekteskap er regulert i Marriage Act (1914). I tillegg til dette anerkjennes tradisjonelle ekteskap, som både omfatter ekteskap inngått i henhold til islamsk rettspraksis (*shari'a*) og ekteskap i henhold til lokal sedvane. Islamsk rettstradisjon er skriftlig, mens sedvanerett i svært liten grad er det.

⁴ Ofte er tilgang til offentlige tjenester også den eneste grunnen til at folk fødselsregistrerer barna sine, siden mange ikke vet at slik registrering også har andre formål (Akande & Sekoni 2005, s. 59).

⁵ Merk at andre faktorer enn region også spiller inn. Alder, levestandard og om en bor urbant eller ikke har også betydning, og vi finner derfor en høyere andel med skolegang hos yngre årsklasser, folk med bedre levestandard og folk i byene enn hos de eldre, fattige på landsbygda.

3.2.2.1 Vigselsmyndighet

Kristne menigheter har vigselsmyndighet i henhold til Marriage Act (1914, § 21). Ekteskap i tråd med islamsk rett fordrer ingen vigsler, siden en ekteskapskontrakt kan inngås med partene (eller deres representanter) og vitner til stede (Schacht 1964, s. 161-163).⁶ Det finnes ingen konkrete bestemmelser om hvem som har vigselsmyndighet i sedvaneekteskap – det skjer i henhold til tradisjoner det er bred enighet om i lokalsamfunnet.

3.2.2.2 Polygame ekteskap

Polygame ekteskap anerkjennes juridisk bare som en del av tradisjonell rett i Nigeria, noe som innebærer at menn formelt sett bare kan ta mer enn én ektefelle hvis de gifter seg i henhold til lokal sedvanerett eller islamsk rett.

Formelt sett er kirkeekteskap monogame, og i henhold til Marriage Act (1914, § 33 (1)) er det ikke mulig å inngå kristent ekteskap hvis en er gift med noen andre i henhold til tradisjonell rett. Personer som er kristent gift har formelt sett heller ikke anledning til å inngå tradisjonelt ekteskap med noen andre så lenge det kristne ekteskapet består. I praksis er det imidlertid ikke uvanlig at menn som er kristent gift med én kvinne også inngår tradisjonelle ekteskap med én eller flere andre kvinner, uten at dette får konsekvenser juridisk eller sosialt (se Karanja 1987, s. 251-256 for en diskusjon om forholdet mellom *inside wives* og *outside wives*).

Helse- og demografiundersøkelsen fra 2008 viste at på landsbasis oppga 32,7 % av de gifte kvinnene i studien at ektemennene deres hadde mer enn én ektefelle. Tallene er høyest i nordområdene, men også forholdsvis høye sør i landet:

Flergifte – gifte kvinner i monogame og polygame ekteskap (basert på data fra NPC 2009, s. 92).

	Sørvest	Sør-sør	Sørøst	Det sentrale nord	Nordvest	Nordøst
Ektemannen er ikke gift med andre	73,5 %	81,9 %	86,2 %	62,3 %	57,4 %	56,5 %
Ektemannen har ytterligere én ektefelle	20,0 %	13,6 %	9,1 %	26,5 %	35,0 %	33,9 %
Ektemannen har ytterligere to eller flere ektefeller	6,1 %	3,2 %	3,5 %	10,8 %	6,9 %	9,3 %
Manglende data	0,4 %	1,3 %	1,2 %	0,4 %	0,8 %	0,3 %

3.2.2.3 Adgang til skilsmisse og myndighet til å oppløse ekteskap

Skilsmisse for kristne ekteskap er regulert i Matrimonial Causes Act (1970). Tradisjonelle ekteskap kan oppløses i henhold til samme regelverk som ektefellene ble gift etter – lokal sedvanerett for sedvaneekteskap, og islamsk rett for ekteskap inngått i henhold til den.

⁶ Islamske domstoler i Nigeria praktiserer *maliki*-lovskolen innenfor *sunni*-islam (Ostien & Dekker 2010, s. 585).

3.2.2.4 Kombinasjon av ulike ekteskapsritualer for samme par

Det er ikke uvanlig at ett par i Nigeria har gjennomgått to vigselforbindelser, ett i henhold til sedvanerett og ett religiøst. I henhold til Marriage Act (1914, § 33 (1)) er det ikke noe formelt hinder for folk som inngår kristent ekteskap å være gift i henhold til sedvanerett med hverandre fra før.

3.2.2.5 Registrering av ekteskap og skilsmisse

Alle ekteskap og skilsmisser skal formelt sett registreres i Nigeria. I kirkesamfunn plikter vigsler å melde inn ekteskap til det lokale registreringskontoret til National Population Commission (NPC) innen sju dager etter at de er inngått, i henhold til Marriage Act (1914, § 26) og Compulsory Registration Act (1992, del V, punkt 34). Tradisjonelle ekteskap og skilsmisser (i henhold til islamsk rett eller lokal sedvanerett) skal registreres innen 60 dager, i henhold til Compulsory Registration Act (1992, del V, punkt 30-33). Det går fram av regelverket at ekteskap inngått etter islamsk rett eller lokal sedvanerett skal registreres hos lokal domstol (*customary court* eller *area court*), men ikke konkret *hvem* som plikter å gjøre det. Landinfo legger til grunn at det er den ene eller begge parter som har ansvar for å gjøre det, med mindre domstolen var involvert i ekteskapsinngåelsen/skilsmissen. Lokale domstoler melder siden inn vigsler og skilsmisser månedlig til NPCs lokale registreringskontor.

Det er lite som tyder på at det får særlig konsekvenser for folk om de lar være å registrere tradisjonelle ekteskap, og at mange derfor lar det være, om de ikke har bruk for en vigselsattest utstedt av NPC. Det later heller ikke til å få juridiske konsekvenser om slike ekteskap ikke er registrert, for eksempel ved arveoppgjør eller skilsmisseforhandlinger for lokal domstol.

3.2.2.6 Offentlige myndigheters oversikt over gifte og ugifte

Siden det ikke er noen automatikk i at ekteskap blir registrert, selv om det i henhold til lovverket skal skje, har ikke National Population Council full oversikt over hvem som er gift eller ugift i Nigeria. (Manglende registrering av dødsfall bidrar også til dårlig oversikt her.)

3.2.3 Foreldremyndighet for barn

3.2.3.1 Barn som bor hos andre enn sine biologiske foreldre

I Norge bor barn stort sett hos iallfall én av sine biologiske foreldre, og i de tilfellene hvor barn bor hos andre, så har statlige myndigheter vært involvert i å overføre foreldremyndighet til barnets foresatte som fosterforeldre eller adoptivforeldre. Det er på ingen måte noen automatikk i at fosterforeldre er i slekt med barnet i vårt samfunn. I Nigeria (og ellers i Afrika sør for Sahara) er det derimot betydelig mer utbredt at barn bor sammen med andre enn sine biologiske foreldre, særlig andre slektninger:

In West Africa, fostering has been a valued traditional practice among many ethnic groups; the practice may have become more prevalent and has certainly assumed new dimensions as societies have become more complex and diversified. Unique to West African fostering are both its prevalence and the very early age at which children are boarded out. Furthermore, because

fostering here is rooted in kinship structures and traditions, children are sent out not only in the event of family crisis or when one or both natural parents cannot, for some reason, manage to bring them up. Rather, the sending out of children is practiced by both stable and unstable families, married and single mothers, healthy and handicapped parents, rural and urban homes, and wealthy and poor parents. (Isiugo-Abanihe 1985, s. 56.)

Andelen barn som bor med andre enn sine biologiske foreldre varierer fra region til region og mellom ulike etniske grupper, men anslag indikerer at det kan dreie seg om 10-30 % av barna i flere av landene i Vest-Afrika (Isiugo-Abanihe 1985, s. 61-63). I en undersøkelse gjort i Nigeria i 2006, framgår det at 11 % av barna bodde med andre enn foreldrene sine, men andelen varierte regionalt:

Barn som bor med andre enn noen av sine foreldre (basert på CRC 2009, s. 66).

Sørvest	Sør-sør	Sørøst	Det sentrale nord	Nordvest	Nordøst
16,3 %	13,4 %	14,4 %	10,2 %	7,0 %	8,9 %

Betingelsene for overføring av foreldreansvar defineres generelt av lokal sedvane og ikke av lovverket. Særlig barn som er satt bort til slektninger beholder tradisjonelt plikter og rettigheter både overfor fosterforelder/-foreldre og sine biologiske foreldre, og perioden barnet bor hos fosterforeldrene kan variere fra korte perioder til hele oppveksten.

Offentlige myndigheter i Nigeria blir i svært liten grad involvert når barn blir satt bort til andre, verken for å overføre foreldremyndighet formelt eller for å registrere at overføring av foreldreansvar har skjedd i henhold til lokale tradisjoner og sedvane – dermed er de færreste fosterforhold dokumentert.

Den nigerianske barneloven inneholder et detaljert regelverk som regulerer fosterforhold (Child's Rights Act 2003, del XI, §§ 100-124). Det er imidlertid ingenting som tyder på at disse bestemmelsene blir fulgt.

3.2.3.2 Foreldreansvar og -myndighet etter samlivsbrudd

For kristne ekteskap finnes bestemmelser for foreldreansvar og -myndighet ved skilsmisse i Matrimonial Causes Act (1970, del IV, § 69-75). I ekteskap inngått etter islamsk rett eller sedvanerett, følges relevant rettspraksis. Videre inneholder den nigerianske barneloven regler for foreldreansvar og -myndighet etter samlivsbrudd (Child's Rights Act 2003, del VIII, §§ 68-81). Alle juridiske vurderinger skal først og fremst ta hensyn til barnets beste (§ 71). Det er uvisst i hvilken grad domstoler tar hensyn til barneloven i saker hvor de tar stilling til foreldreansvar og -myndighet.

3.2.4 Navneendring

Navneendringer i Nigeria skjer gjennom å få utstedt en vitneerklæring under ed hvor nytt og tidligere navn går fram av vitneerklæringen. Denne tjener som grunnlag for en rubrikkannonse i en større avis, som inneholder nytt og tidligere navn, og varsel om at allerede utstedte dokumenter under det tidligere navnet fremdeles er gyldige.

Av en slik rubrikkannonseside fra en større dagsavis (Daily Trust 2011, også gjengitt som illustrasjon i vedlegg), går det fram at det forekommer navneendringer både av fornavn og etternavn. Noen av endringene gjelder kvinner som tar ektemannens etternavn ved ekteskap, men disse utgjør et mindretall.

En juridisk kilde i Nigeria opplyser at rubrikkannonsen vedlagt identitetspapirer med tidligere navn, eventuelt kombinert med vitneerklæringen, er tilstrekkelig til at tidligere utstedte identitetspapirer fortsetter å være gyldige i Nigeria. Folk er ikke forpliktet til å melde navneendringer for registrering hos National Population Commission (møter i Lagos, juni 2004 og mars 2009).

3.2.5 Dødsfall

I henhold til del III av Compulsory Registration Act (1992) ble registrering av dødsfall gjort obligatorisk da loven ble innført. Formelt sett kan det straffes med bøter og fengsel når dødsfall ikke registreres,⁷ men det er Landinfos inntrykk at disse bestemmelsene ikke håndheves, og at få dødsfall blir registrert med mindre de skjer på sykehus. En studie av registrering av fødsler og dødsfall i delstaten Kwara i 2003 viste at bare 11,5 % av dødsfallene i de ti foregående årene var blitt registrert hos myndighetene, og bare rundt en tredel av de spurte mente det var nødvendig å registrere dødsfall (Akanke & Sekoni 2005, s. 59).

3.2.6 Migrasjon

3.2.6.1 Registrering av innenlandske migranter

Det foregår ingen organisert bostedsregistrering i Nigeria.⁸ Dermed har ikke myndighetene noen oversikt over flyttinger internt i landet. (Det later ikke til at folketellingene som er blitt avholdt i Nigeria har registrert opplysninger om hvorvidt folk tidligere har vært bosatt andre steder i landet.) Det er liten tvil om at nigerianere flytter mye, både mellom rurale og urbane strøk, og mellom ulike regioner i landet, men det finnes altså ingen data på flyttemønstre.

3.2.6.2 Registrering av utenlandske migranter

National Population Council (NPC) opplyser at de registrerer grensepasseringer, men ikke om de registrerer og fører statistikk over utlendinger med oppholdstillatelse i Nigeria (NPC u.å.b). Alle utlendinger med lengre opphold i Nigeria er forpliktet til å søke om oppholdstillatelse fra Nigeria Immigration Service (NIS), dette gjelder både borgere av land som er med i ECOWAS-samarbeidet og andre utlendinger. Flere kilder refererer til nigeriansk statistikk over utlendinger med oppholdstillatelse (se for eksempel Afolayan 1988, s. 7; Mberu & Pongou 2010), men slik statistikk er ikke tilgjengelig på NPCs nettsted (NPC u.å.a).

⁷ Strafferammen er en bot på NGN 50 (NOK 1,80) og/eller én måneds fengsel (Compulsory Registration Act 1992, part VIII, 48).

⁸ Det er planer om å knytte bostedsregistrering til persondata som registreres av National Identity Management Commission i forbindelse med utstedelse av nasjonale identitetskort og tildeling av nasjonale identitetsnumre (se del 5.3 nedenfor), men disse planene er ikke implementert (NIMC 2011, s. 8-10 og 19-20).

Det er usikkert i hvilken grad utlendinger bosatt i Nigeria faktisk søker om oppholdstillatelse. Folk fra andre land i Vest-Afrika kan reise til Nigeria uten visum, og Landinfo holder det for lite sannsynlig at lokale myndigheter bruker ressurser på å kontrollere om folk med vestafrikansk bakgrunn har oppholdstillatelse i landet. Nigeria har ikke gjennomført omfattende kontroller av regionale migranter siden 1980-tallet (se Afolayan 1988 for beskrivelse av slike aksjoner i 1983 og 1985).

3.2.6.3 Registrering av flyktninger

Per januar 2012 hadde UNHCR registrert 8806 flyktninger i Nigeria (UNHCR u.å.). Det er uvisst i hvilken grad disse også har oppholdstillatelse i Nigeria.

4. UTSTEDELSE AV ATTESTER

Lett tilgjengelig informasjon om regelverk og rutiner for utstedelse av offentlige dokumenter gjør det ikke bare enklere for folk i møte med forvaltningen, det er også et tiltak som hindrer korrupsjon (siden korrupte byråkrater i mindre grad kan utnytte mangel på kunnskap om regelverket for å presse folk for bestikkelser). Selv om nigerianske myndigheter på føderalt nivå, delstatsnivå og til dels LGA-nivå har en rekke nettsider med informasjon, er det likevel svært lite konkrete opplysninger å finne der om hvor folk skal henvende seg, hvilke underlagsdokumenter de skal ha med seg, hva slags dokumenter de har tilgang til, og hvordan de skal gå fram rent praktisk for å få dem.⁹

Bildet blir enda mer uoversiktlig av at ulike representanter for nigerianske etater gir forskjellige svar på de samme spørsmålene rundt slike prosedyrer (noe for eksempel kanadiske utlendingsmyndigheter har opplevd i kontakt med nigerianske myndigheter, jf. IRB 2011). Dermed er det vanskelig for Landinfo å presentere klar og entydig informasjon om hvordan nigerianske borgere skal gå fram når de trenger ulike attester utstedt av offentlige myndigheter.

4.1 FØDSELSATTESTER OG UTSKRIFT FRA FØDSELSREGISTER

Der hvor foreldre selv melder inn en fødsel, skal de også få utstedt fødselsattest gratis (Compulsory Registration Act 1992, del II § 15). Det er imidlertid ingen automatikk i at fødselsregistrering i regi av for eksempel sykehus fører til at det blir utstedt en fødselsattest. I slike tilfeller må et barns foresatte selv henvende seg til det lokale registreringskontoret til National Population Commission (NPC).

⁹ Nettsiden til National Population Council (NPC u.å.b) inneholdt per 24. august 2012 overhodet ingen informasjon om prosedyrer for registrering eller tilgang til attester og utskrifter fra registeret, utover lenker til skjemaer for registrering av fødsler og dødsfall. Disse lenkene fungerte ikke. Heller ikke Compulsory Registration Act (1992), organisasjonskart eller kontaktinformasjon til lokale registreringskontorer er tilgjengelig på nettstedet.

4.1.1 Fødselsattest

Landinfo har ikke funnet skriftlig informasjon fra nigerianske myndigheter om praktiske prosedyrer for å få utstedt fødselsattest, utover at når noen registrerer fødsler for barn ved et lokalt NPC-kontor, får de også utstedt en fødselsattest til barnet (Compulsory Registration Act 1992, del II § 15).

4.1.2 Utskrift fra fødselsregister

Landinfo har ikke funnet skriftlig informasjon fra nigerianske myndigheter om praktiske prosedyrer for å få utstedt utskrift fra fødselsregister som erstatning for tapt fødselsattest.

4.2 DOKUMENTASJON PÅ FORELDREMYNDIGHET FOR BARN

Der hvor en domstol har avsagt kjennelse i en sak som gjelder foreldremyndighet for barn, enten som del av en skilsmisseforhandling eller på grunn av egen sak, vil kjennelsen være dokumentasjon på hvem som har foreldremyndigheten. I alle andre saker vil eneste mulighet være å dokumentere foreldremyndigheten gjennom en notariet vitneerklæring.

4.3 UGIFTEATTEST

Nigerian Population Commission utsteder ikke ugifteattester på bakgrunn av registreringer av ekteskap. Den eneste måten å dokumentere at en er ugift er gjennom en notariet vitneerklæring.

4.4 DOKUMENTASJON PÅ EKTESKAP

4.4.1 Vigselsattest fra National Population Commission

Vigselsattester utstedt av registreringskontoret til National Population Commission (NPC) vil bare inneholde informasjon om ekteskap som er registrert der. (Der hvor par har inngått ekteskap med hverandre både religiøst og tradisjonelt, er det ingen forventning om at de skal registrere begge ekteskapene hos myndighetene.)

4.4.2 Annen dokumentasjon på ekteskap

Ulike kirkesamfunn utsteder vigselsattester for ekteskap inngått i regi av dem. Muslimske ekteskap kan dokumenteres gjennom skriftlig ekteskapskontrakt, som også kan bekreftes av en muslimsk domstol. Tradisjonelle ekteskap vil kunne dokumenteres gjennom attest fra domstoler som forvalter tradisjonell rett. Alle ekteskap kan i teorien også dokumenteres gjennom notarattesterte vitneerklæringer.

4.5 DOKUMENTASJON PÅ SKILSMISSE

Skilsmisse dokumenteres gjennom skriftlig kjennelse fra domstol. I kristne ekteskap kan partene, i henhold til Matrimonial Causes Act 1970, § 59, få utstedt slik kjennelse når skilsmissen er endelig. Skilsmisse av sedvaneekteskap og muslimske ekteskap kan dokumenteres enten gjennom kjennelse, der hvor domstolen har vært involvert, eller ved at domstol utsteder en erklæring om at skilsmisse har funnet sted i henhold til relevant regelverk – sedvanerett eller shari'a-rett.

Selv om folk er forpliktet til å registrere skilsmisse til NPCs lokale kontor, utsteder ikke NPC dokumentasjon på registreringen.

4.6 DØDSATTEST

Den som registrerer et dødsfall får utstedt en dødsattest gratis (Compulsory Registration Regulations 1996, § 29). Det går ikke fram av regelverket om andre kan få utstedt en dødsattest på bakgrunn av registrerte opplysninger rundt et dødsfall.

4.7 BOSTEDSATTEST

Det skjer ingen bostedsregistrering i regi av National Population Commission, og dermed finnes det heller ingen form for bostedsattest i Nigeria. Noen LGAer utsteder imidlertid attest på at en er bosatt der (HRW 2006, s. 21).

4.8 ATTEST PÅ INNFØDT STATUS

Et viktig dokument i Nigeria, som utstedes av Local Government Area-administrasjonen, er attest på innfødt status (*certificate of indigeneity*). Det å kunne dokumentere at en har status som innfødt i en LGA (og gjennom det en delstat), gir tilgang til ulike goder de som defineres som innflyttere (*settlers*) ikke har rett på. Kriteriene for å bli definert som innfødt er imidlertid vage, og ofte er beslutningen fullstendig overlatt skjønnnet til tjenestemenn i LGA-administrasjonen (HRW 2006, s. 20-24).

Disse attestene bygger ikke på noen forutgående registrering, og det later heller ikke til at det skjer noen registrering av hvem som får utstedt slike attester – de er dermed vanskelige å få verifisert. Både Human Rights Watch og United States Institute of Peace peker dessuten på at det er betydelig korrupsjon i forbindelse med utstedelsen av slike attester (HRW 2006, s. 22-24; Sayne 2012, s. 3).

4.9 TILGANG TIL ATTESTER UTSTEDT FRA OFFENTLIGE MYNDIGHETER FOR NIGERIANSK BORGERE SOM OPPHOLDER SEG I UTLANDET

Nigerianske borgere som oppholder seg i utlandet kan ikke få utstedt attester gjennom nigeriansk utenriksstasjon.¹⁰ De må enten selv ta seg til Nigeria og henvende seg til etaten hvor opplysningene er registrert, eller få hjelp av noen i nettverket sitt i Nigeria til å gjøre det for dem.

5. UTSTEDELSE AV IDENTITETSDOKUMENTER

5.1 PASS

Nigeria utsteder ulike typer pass; vanlige pass, tjenestepass, diplomatpass og pilgrimspass (NIS u.å.d). Dette notatet omhandler bare vanlige pass. Merk at siden

¹⁰ Det eneste nigerianske ambassader kan være behjelpelige med her er å attestere vitneerklæringer som notar. Noen ambassader har tilgjengelig skjemaer for slike vitneerklæringer til nedlasting på internett (se for eksempel Nigerias ambassade i Italia u.å.a).

2007 har alle nigerianske pass logoen til den regionale samarbeidsorganisasjonen ECOWAS (Economic Community of West African States) på omslaget. Dette tilsvarer situasjonen i EU-land, hvor passene også indikerer at innehaveren både er borger av landet sitt og av EU, men hvor det å utstede pass fortsatt er et nasjonalt ansvar.

Vanlige pass har grønt omslag og blir vanligvis utstedt for ti år av gangen. Passene inneholder biometriske data og bilde som tas ved personlig oppmøte (det er ikke mulig å levere inn bilde eller fingeravtrykk avgitt på papir med søknaden som siden skannes). Den fysiske utstedelsen av passene er sentralisert og skjer i Nigeria. Persondataene i passet er fullt navn, nasjonalitet, fødselsdato, kjønn, fødested og personnummer. I tillegg inneholder passene informasjon om hvilken etat som formelt har utstedt det, utstedelsesdato og utløpsdato. Passene inneholder ikke informasjon om hvor søknad om pass ble innlevert.

5.1.1 Utstedende myndighet og utstedelsesprosessen

Nigerianske myndigheter utsteder pass til landets borgere etter søknad. Det er Nigeria Immigration Service (NIS) som behandler søknader om pass og utsteder dem.

Søknadsskjema kan fylles ut som et vanlig skjema på papir eller elektronisk, passgebyr kan betales ved innlevering av søknad eller elektronisk. De som registrerer seg og betaler gebyr elektronisk vil få informasjon på dataskjermen om når de skal møte til intervju, mens de som leverer inn søknad utfylt på papir enten vil intervjues der og da, eller få beskjed om når de må møte til intervju. I forbindelse med intervjuet må de også levere underlagsdokumenter (se liste nedenfor), og det blir registrert biometriske data og tatt ansiktsbilde. Siden alle nigerianske pass inneholder biometriske data, må alle søkere møte personlig minst én gang i løpet av prosessen for å få utstedt pass.¹¹

5.1.2 Dokumentkrav ved passøknad

Følgende dokumenter skal legges ved en passøknad, i tillegg til utfylt skjema og dokumentasjon på innbetalt gebyr (NIS u.å.c):

- Identifikasjonsdokument utstedt av LGA¹²
- Fødselsattest/alderserklæring
- To passfotografier i farger av ny dato
- Garantisterklæring attestert av bemyndiget person (*commissioner of oaths*) eller dommer (*magistrate* eller *high court judge*)¹³
- Samtykkeerklæring fra foreldre (for mindreårige under 16)

¹¹ Før Nigeria innførte pass som inneholder biometrisk informasjon, var det ikke uvanlig at kravet om personlig oppmøte i løpet av utstedelsesprosessen ble oversett.

¹² Her dreier det seg enten om attest på innfødt status, eller attest fra en LGA på at en er bosatt der (se del 4.8 og 4.7 ovenfor).

¹³ Garantisten forplikter seg til å dekke utgifter til livsopphold, husrom og hjemsending til hjemlandet ved behov, se skjemaer for slike garantisterklæringer tilgjengelige på nettsiden til Nigerias ambassade i Sverige (u.å.a; u.å.b).

- Vigselsattest, for gifte
- Ved erstatning av tapt pass: politirapport

5.1.3 Behandling av passøknad

Søknader om pass kan leveres inn i alle nigerianske delstatshovedsteder og i hovedstaden Abuja (adresseliste og telefonnummer finnes på NIS u.å.b), samt på nigerianske utenriksstasjoner. Siden behandles de av NIS. Det er uklart i hvilken grad NIS verifiserer underlagsdokumenter med utstedende myndighet. Landinfo regner det imidlertid som lite sannsynlig at det skjer systematisk, siden slik verifisering innebærer store logistikkutfordringer.¹⁴

5.1.4 Prosedyre for passøknader innlevert ved nigeriansk utenriksstasjon

Alle nigerianske ambassader kan i utgangspunktet ta imot søknader om pass (med forbehold om logistikkutfordringer knyttet til teknisk utstyr, se nedenfor). Informasjon om dokumentkrav og søknadsprosedyrer er tilgjengelig på nettsidene til flere nigerianske ambassader. Som for søkere som befinner seg i Nigeria, kan søknader leveres både elektronisk og på papir. Søknadene blir ikke behandlet av ambasadene, men av NIS i Nigeria.

Dokumentkravene ved innlevering av søknad om pass ved nigeriansk utenriksstasjon er de samme som beskrevet for søknader levert i Nigeria, med ett tillegg: Søkere må også vise at de hører inn under den konkrete ambassadens konsulære ansvarsområde, enten ved å dokumentere at de har oppholdstillatelse i et land ambassaden har konsulært ansvar for, eller på annen måte sannsynliggjøre at de oppholder seg der.¹⁵

5.1.4.1 Første gangs utstedelse av pass til nigerianske borgere i utlandet

Alle tilgjengelige prosedyrer for passutstedelse til nigerianske borgere i utlandet gjelder enten nigerianere som er født i utlandet og som skal få utstedt nigeriansk pass for første gang (som regel barn), eller nigerianere som har fått pass utstedt før utreise fra Nigeria, men som oppholder seg i utlandet og må få det forlenget eller erstattet (ved tap eller endelig utløp). Landinfo har ikke funnet skriftlige prosedyrer for

¹⁴ Opplysninger registrert hos Nigerian Population Commission skal i prinsippet sendes inn til NPCs sentralregister, men dette registeret er ikke tilgjengelig elektronisk. Dermed må en attest utstedt av NPC verifiseres med det lokale registreringskontoret som opprinnelig utstedte den, og det fordrer kontakt per telefon, e-post eller telefaks – en betydelig utfordring i et land uten sentralt telefonregister, og hvor offentlig ansatte i overveiende grad bruker private mobiltelefoner og e-postadresser. En verifisering vil uansett ikke kunne bekrefte mer enn hvorvidt attesten gjenspeiler opplysninger som er blitt registrert, den sier ingenting om persondataene i attesten ble kvalitetssikret ved registrering.

¹⁵ I tilfeller hvor en nigeriansk ambassade ikke er i stand til å ta imot søknad om pass, for eksempel fordi de ikke har det tekniske utstyret som trengs for å registrere biometriske data (se del 5.1.4.2 nedenfor), hender det at den utsteder brev til søkere med en henstilling til en annen nigeriansk ambassade om å bistå med å ta imot søknad (møte med Prosjekt Fri (Bergen) og Rosa-prosjektet (Oslo), 27. februar 2012). En ambassade kan imidlertid ikke pålegge en annen å ta imot en slik søknad, og det har skjedd at personer som har oppsøkt ambassader med slike brev har blitt avvist, siden ambassaden ikke har noe konsulært ansvar for dem, eller rutiner for å få utlevert passet til dem når det er utstedt i Nigeria.

søknad om pass fra nigerianske borgere som har tatt seg til Europa uten reisedokumenter eller andre identitetspapirer.¹⁶

I slike saker, er det norske utlendingsmyndigheters erfaring at nigerianske ambassader kan handle på ulike måter. I noen tilfeller tar ambassadene imot søknad om pass, i andre henvises folk til å søke om et midlertidig reisedokument (*laissez-passer*, av NIS kalt Emergency Travel Certificate eller ETC) og reise til Nigeria for å søke om pass ved et NIS-kontor der, for siden å reise tilbake til Norge med det nye passet. Uansett pålegges søkerne å skaffe underlagsdokumenter selv, enten på egen hånd eller gjennom bistand fra nettverk i Nigeria.

5.1.4.2 Logistikkproblemer knyttet til innføringen av pass med biometriske data

Selv om alle nigerianske ambassader skal kunne ta imot søknader om pass, opplever de logistikkproblemer etter innføringen av pass med biometriske data. Nigerianske myndigheter har ikke vært i stand til å utplassere nødvendig teknisk utstyr til registrering av biometriske data fast ved alle ambassader. Tajudeen Akinyemi, leder av Union of Nigerian Nationals in Norway (UNNN), har opplyst til Landinfo at per i dag har ikke Nigerias ambassade i Sverige (som har ansvar for nigerianske borgere i Skandinavia) slikt utstyr fast.¹⁷ Dette utstyret går dermed foreløpig på omgang mellom utenriksstasjoner som ikke har det fast. Når ambassadene har utstyret tilgjengelig i en periode, er det vanlig at konsulært ansatte reiser rundt og tar imot søknader i nigerianske diasporamiljøer i landene ambassadene har ansvar for. Det er Landinfos inntrykk at disse reisene gjennomføres på forholdsvis kort varsel, og at de blir varslet gjennom kunngjøringer på den aktuelle ambassadens nettside, og gjennom informasjon til nøkkelpersoner i nigerianske miljøer, som så sprer informasjonen videre i organisasjoner og religiøse forsamlinger hvor det samles nigerianere.

Nigerias ambassade i Sverige har per september 2012 gjennomført tre-fire slike besøk til Norge, vanligvis med møte på Holmlia i Oslo. Tajudeen Akinyemi har opplyst til Landinfo at representanter fra ambassaden har vært i Norge opptil tre dager av gangen under slike besøk. Når NIS har behandlet søknadene i Nigeria, blir pass utstedt der, og så sendt til ambassaden i Sverige med diplomatpost. Det varierer hvordan passene blir distribuert derfra. Er det mange, tar en representant for ambassaden dem med til Norge og distribuerer dem til folk personlig, eller de overlates til lederen for UNNN, som så gir dem videre til dem som skal ha dem. Det hender også de blir sendt fra Sverige med post, direkte til innehaveren eller via UNNNs leder.

5.1.5 Forlengelsen av gyldighetstiden til pass

Siden Nigeria innførte nye pass som inneholder biometriske data, er det ikke lenger mulig å forlenge gyldighetstiden på pass.

¹⁶ Slik informasjon er ikke tilgjengelig på nettsidene til noen av de nigerianske ambassadene Landinfo har undersøkt (Nigerias ambassade i Belgia u.å.; Nigerias ambassade i Frankrike u.å.; Nigerias ambassade i Italia u.å.; Nigerias ambassade i Nederland u.å.; Nigerias ambassade i Spania u.å.; Nigerias ambassade i Storbritannia u.å.; Nigerias ambassade i Sverige u.å.; Nigerias ambassade i Tyskland u.å.).

¹⁷ Ambassadene i Spania, Storbritannia og Tyskland skal ha slikt utstyr.

Maskinlesbare pass utstedt før innføringen av pass med biometriske data, ble utstedt for fem år, med mulighet for å utvide gyldighetstiden på passet med ytterligere fem år. Ifølge informasjon på nettsiden til Nigerias ambassade i Storbritannia, forlenges gyldighetstiden i dag bare til personer som har søkt om nytt biometrisk pass og betalt gebyr for det, men som er nødt til å ha et gyldig pass mens de venter på å få det nye utstedt (Nigerias ambassade i Storbriannia u.å.).

5.2 ECOWAS TRAVEL CERTIFICATE

ECOWAS (Economic Community of West African States) er et regionalt samarbeid som omfatter femten vestafrikanske land.¹⁸ Flere land i dette samarbeidet, inkludert Nigeria, utsteder en egen form for reisedokument som kan brukes for reiser innenfor ECOWAS. Gebyret for et slikt ECOWAS Travel Certificate er betydelig lavere enn for pass. Det utstedes med to års varighet, og inneholder ikke biometriske data. Dette reisedokumentet er ikke gyldig for reise utenfor ECOWAS, men kan likevel bli presentert som identitetsdokument av nigerianere.

5.2.1 Utstedende myndighet og utstedelsesprosessen

Det er Nigeria Immigration Service som utsteder ECOWAS Travel Certificate.

Søknadsskjema kan fylles ut som et vanlig skjema på papir eller elektronisk, gebyr kan betales ved innlevering av søknad eller elektronisk. De som registrerer seg og betaler gebyr elektronisk vil få informasjon på dataskjermen om når de skal møte til intervju, mens de som leverer inn søknad utfylt på papir enten vil intervjues der og da, eller få beskjed om når de må møte til intervju. I forbindelse med intervjuet må de også levere underlagsdokumenter (se liste nedenfor).

5.2.2 Dokumentkrav ved søknad om ECOWAS Travel Certificate

Følgende dokumenter skal legges ved en søknad om ECOWAS Travel Certificate, i tillegg til utfylt skjema og dokumentasjon på innbetalt gebyr (2600 naira = 110 kr) (NIS u.å.a):

- To passfotografier i farger av ny dato
- Identifikasjonsdokument utstedt av LGA eller State Liaison Office¹⁹
- Fødselsattest/alderserklæring
- Garantisterklæring attestert av bemyndiget person (*commissioner of oaths*) eller dommer (*magistrate* eller *high court judge*)
 - o Garantist må legge ved følgende dokumenter: Fotokopi av side med persondata i pass, førerkort eller nasjonalt ID-kort

¹⁸ Benin, Burkina Faso, Elfenbenskysten, Gambia, Ghana, Guinea, Guinea-Bissau, Kapp Verde, Liberia, Mali, Niger, Nigeria, Senegal, Sierra Leone og Togo.

¹⁹ Et State Liaison Office er et kontor drevet av en nigeriansk delstat. Disse kontorene ligger i Abuja, og er både bindeledd mellom delstatsmyndigheter og føderale myndigheter, og et sted hvor folk fra delstaten bosatt i Abuja kan henvende seg til delstatsmyndighetene. Det finnes imidlertid ikke slike kontorer ellers i Nigeria, så det er bare i Abuja at migranter fra andre kanter av landet kan henvende seg til delstatsmyndighetene i delstaten de kommer fra der de bor.

- Samtykkeerklæring fra far (for mindreårige under 16). Samtykkeerklæring fra mor tillates for enslige foreldre
- Vigselsattest, for gifte

5.2.3 Behandling av søknad om ECOWAS Travel Certificate

Søknader om ECOWAS Travel Certificate kan leveres inn i alle nigerianske delstatshovedsteder og i hovedstaden Abuja (adresseliste og telefonnummer finnes på NIS u.å.b). Siden behandles de av NIS. Det er uklart i hvilken grad NIS verifiserer underlagsdokumenter med utstedende myndighet. Som med behandlingen av søknader om pass, regner Landinfo det imidlertid som lite sannsynlig at slik verifisering skjer systematisk, siden slik verifisering innebærer store logistikkutfordringer.

Det er høyst sannsynlig et krav om personlig oppmøte minst én gang i løpet av søknadsprosessen, men siden dette reisedokumentet ikke inneholder biometriske data, kan en aldri vite om dette kravet er overholdt.

5.3 NASJONALE IDENTITETSKORT

Nigeria innførte nasjonale identitetskort så seint som i 2003. De utstedes etter at en har fylt 16 år,²⁰ både til nigerianske borgere og til utlendinger med oppholdstillatelse i Nigeria. Kortene er ikke obligatoriske. Det er gratis å søke om og få kortene, gebyr betales bare for å få utstedt nytt kort hvis en har mistet et gyldig kort. I forbindelse med innføringen av nasjonale identitetskort, ble det også startet en egen nasjonal identitetsdatabase og innført en form for personnummer (National Identification Number/NIN)²¹ (NIMC u.å.b).

5.3.1 Utstedende myndighet og utstedelsesprosessen

Det er National Identity Management Commission (NIMC)²² som utsteder nasjonale identitetskort og tildeler nasjonale identitetsnumre (NIN).²³ Per september 2012 finnes det NIMC-sentre i alle delstatshovedsteder og hovedstaden Abuja som kan ta

²⁰ Barn under 16 kan unntaksvis få utstedt midlertidige kort og nasjonalt identitetsnummer (NIN).

²¹ Disse numrene blir per i dag ikke brukt av andre etater i Nigeria. I en spørsmål/svar-seksjon på NIMCs nettsted står følgende:

How does NIMC hope to Interface/Integrate with relevant Government Agencies such as the Marriage Registry, Birth Registry ID?

The interface/integration would be achieved through the use of or inclusion of the NIN during information collection (NIMC u.å.b).

Det foreligger ingen informasjon fra National Population Commission (NPC) eller Nigeria Immigration Service (NIS) om at de har planer om å gjøre bruk av nasjonale identitetsnumre. Det er også vanskelig å se for seg hvordan et nasjonalt identitetsnummer som bare unntaksvis tildeles personer under 16 år, og av en annen etat enn NPC, vil få noen viktig funksjon i folkeregistrering i regi av NPC.

²² NIMC har verken noen tilknytning til National Population Commission (som driver folkeregistrering) eller Nigeria Immigration Service (som utsteder pass og reisedokumenter til bruk innenfor ECOWAS).

²³ NIN består av elleve sifre, og genereres tilfeldig. De inneholder ingen informasjon om fødselsdato eller hvor i Nigeria personen er registrert (NIMC 2011, s. 10-11).

imot søknader og registrere biometriske data (NIMC u.å.a). Kortene utstedes bare i Nigeria.

Søknadsskjema kan fylles ut som et vanlig skjema elektronisk eller på papir hos et NIMC-senter, hvor også biometriske data blir registrert. Søkerne blir så tildelt NIN, og får beskjed om når de kan hente identitetskortet.

5.3.2 Dokumentkrav ved søknad om nasjonale identitetskort

Det foreligger ingen endelig liste over dokumenter en må legge fram når en søker om nasjonalt id-kort, isteden bes folk ta med seg dokumenter som kan bekrefte personopplysningene deres. Det er også mulig å bli registrert og få utstedt id-kort uten å være i besittelse av dokumenter (NIMC u.å.c, s. 9-10):

You will be required to present primary source documents that will help the Enrollment Officer to verify the claims you make before you are fully enrolled under the NIMS. Such documents include; birth certificate, evidence of address of residence, educational qualification, etc.

[...]

Copies of the documents provided where necessary, will be verified against the original after which it is scanned and stored by the Registration Officer at the Registration Centre. A physical copy is filed for audit purposes as appropriate.

In the case of citizens and legal residents with no documentation, they will still be enrolled and NIN issued to them but a note will be made to indicate that no supporting documents were presented.

5.3.3 Behandling av søknad om nasjonale identitetskort

Behandlingen av søknaden og utstedelsen av kortet tar 2-4 uker. Som det framgår ovenfor, opplyser NIMC at innleverte dokumenter blir verifisert opp mot originaler, og at underlagsdokumenter lagres i skannet form (og i noen tilfeller i fysisk form). Kort blir enten overlevert ved personlig oppmøte på et NIMC-senter, eller med bud. Ved overlevering blir det undersøkt at det er kortets eier som får det utdelt (NIMC u.å.c, s. 15).

Ett av de uttalte hovedmålene med innføringen av personnumre og id-kort er å gjøre det vanskeligere å operere med flere identiteter, såkalte spøkelsesidentiteter.²⁴ Registrerte biometriske data blir dermed sjekket opp mot allerede registrerte data, for å avdekke om en person allerede er registrert (NIMC u.å.c, s. 5-6). Det framgår imidlertid ikke av tilgjengelig informasjon hva som er konsekvensene av å forsøke å registrere seg flere ganger med ulike identiteter, eller om det er avdekket mange slike saker.

²⁴ I Nigeria (og Vest-Afrika ellers) blir slike ekstra identiteter blant annet brukt til å heve lønn/pensjon som flere personer i ulike stillinger i det offentlige, og for å gjøre det mulig for én person å avlevere flere stemmer ved valg.

6. KORRUPSJON OG NEPOTISME I UTSTEDELSE AV IDENTITETSDOKUMENTER

6.1 RESSURSMANGEL OG INEFFEKTIVITET I NIGERIANSK FORVALTNING

Nigerias offentlige sektor er preget av stor ressursmangel, underbetalte og umotiverte ansatte og en politisk elite som gjennom flere tiår har vist minimal vilje til å gjennomføre reelle reformer (se Skogseth 2007, s. 9-10, 15-17; Salisu 2001). Konsekvensen av dette er at offentlig forvaltning fungerer dårlig, på nær sagt alle plan. Registrering av personopplysninger er tilfeldig, og det å gjøre lovpålagte registreringer for seint, eller å unnlate å gjøre dem, får sjelden særlig konsekvenser. Kvalitetssikringen av opplysningene som registreres er i beste fall tilfeldig og i verste fall ikke-eksisterende.

6.2 UOVERSIKTIG REGELVERK, RUTINER OG PROSEDYRER

Nigeria har et svært uoversiktlig lovverk (i likhet med mange andre afrikanske land, se Skogseth 2007, s. 18). Som det går fram av beskrivelsen av regelverk og prosedyrer for ulike former for registrering (del 3 ovenfor) og utstedelse av offentlige attester (del 4), så har nigerianske myndigheter i liten grad gjort regelverk og administrasjonsrutiner tilgjengelige for befolkningen, for eksempel via internettsider. Situasjonen er mye bedre hva angår prosedyrer for søknad om og utstedelse av reisedokumenter og nasjonale identitetskort (som beskrevet i del 5). Manglende koordinering og samarbeid mellom ulike statlige instanser bidrar ytterligere til å gjøre forvaltningen uoversiktlig (jf. eksemplet med at personnumre tildeles av en annen offentlig etat enn folkeregisteret, og at nasjonale ID-kort og pass ikke utstedes av samme etat).

6.3 KORRUPSJON, NEPOTISME, SLURV OG SLENDRIAN

Ugjennomsiktig regelverk og rutiner er en gavepakke til korrupte offentlig ansatte, siden det gir dem store muligheter til å utnytte brukernes manglende kunnskap om korrekte prosedyrer til å konstruere formelle hindre – som de så kan bruke som påskudd til å be om bestikkelser. Hadde ressursituasjonen innenfor offentlig forvaltning vært bedre, ville dette kanskje ikke utgjort et stort problem, men siden offentlig ansatte både har dårlige arbeidsforhold, tjener lite og dessuten ofte får lønningene sine utbetalt for seint (Salisu 2001, s. 6-8, 10-12), er konsekvensen at det er svært vanlig å bli avkrevd bestikkelser for offentlige tjenester (som kommer i tillegg til eventuelle gebyrer). Denne typen korrupsjon er svært utbredt (Aluko & Adesopo 2004, s. 18-20; Salisu 2001, s. 13-17), den får ytterst sjelden konsekvenser for offentlig ansatte, og foregår i stor grad helt åpenlyst.²⁵

De kummerlige arbeidsforholdene fører også til høy toleranse for slurv og slendrian innenfor forvaltningen, noe som også får konsekvenser for kvaliteten på dataene som registreres.

²⁵ I den grad nigerianske myndigheter slår ned på korrupsjon, så dreier det seg nesten utelukkende om prominente politikere som har tatt imot store bestikkelser i forbindelse med større offentlige innkjøpskontrakter og lignende. Sannsynligvis er dessuten mange av disse avsløringene en konsekvens av maktkamp innenfor den politiske eliten heller enn utslag av reelle forsøk på å slå ned på korrupsjon.

6.4 NIGERIANERES FORHOLD TIL OFFENTLIG FORVALTNING

Nigerianeres forhold til offentlig forvaltning er generelt anstrengt. Det meste av befolkningen²⁶ må være i besittelse av ulike identitetsdokumenter, fordi de er nødt til å framvise dem ved forskjellige anledninger. Dette er nødvendig ikke bare for å oppnå det lille den nigerianske staten tilbyr borgerne sine av tjenester (som skolegang og helsestell), men også for å unngå problemer med representanter for myndighetene – særlig politi og andre uniformerte (og bevæpnede) myndighetspersoner.

Folk må registrere seg og barna sine hos ulike offentlige etater for å få identitetsdokumenter som gjør at de slipper problemer med ulike representanter for myndighetene, men dette innebærer paradoksalt nok problemer med offentlige myndigheter i seg selv – fordi det krever mye tid og ikke sjelden penger å manøvrere seg gjennom byråkratiets irrganger. Tid fordi forvaltningen er svært ineffektiv, fordi det tar tid å orientere seg og finne ut hva en plikter å gjøre for å skaffe seg identitetspapirene en trenger, penger fordi kontakt med underbetalte offentlig ansatte ofte fordrer bestikkelser.²⁷ I de fleste tilfeller er den eneste måten å bruke mindre tid og penger på prosessen å mobilisere noen i nettverket sitt som har kontakter internt i etaten det gjelder. På den måten kan ting skje hurtigere, og/eller man kan unngå noen eller alle bestikkelsene en ville måttet betale som vanlig bruker (se Skogseth 2007, s. 13-15).

Folk i Nigeria har derfor svært lav tillit til det offentlige, og opplever kontakt med offentlige etater som frustrerende og et nødvendig onde. Det fører til at folk gjerne utsetter slik kontakt til de er helt nødt, og ofte venter med lovpålagt registrering til det ikke er noen vei utenom. Det har også som konsekvens at folk gjerne ”outsourcer” slik kontakt til noen med bekjenskaper på innsiden av forvaltningen – enten noen i nettverket deres som skylder dem en tjeneste, eller profesjonelle fiksure som lever av å navigere byråkratiet på andres vegne.

6.5 TILTAK FOR Å UNNGÅ MANIPULERING MED REGISTRERTE OPPLYSNINGER OG OFFENTLIGE DOKUMENTER

6.5.1 Kontrollrutiner

Nigerianske offentlige etater driver i svært liten grad noen kvalitetssikring av personopplysninger som registreres. Mange typer personopplysninger registreres ikke av den det gjelder selv, for eksempel fødsler og dødsfall, og fordrer ikke annet enn at pårørende møter på et offentlig kontor og gir muntlige opplysninger, som ikke undersøkes nærmere. Også andre forhold, som ekteskap, kan registreres av andre enn dem det gjelder. Dette gir rom for å oppgi uriktige opplysninger, der noen skulle ha

²⁶ Bare de delene av befolkningen som sjelden eller aldri kommer i kontakt med offentlige myndigheter, kan dermed klare seg uten å registrere seg og skaffe seg identitetsdokumenter uten at det skaper problemer for dem i dagliglivet. I praksis vil dette omfatte deler av nomadebefolkningen i Nord-Nigeria, og lutfattige bønder i svært avsidesliggende strøk i nordområdene. Så godt som alle byboere i hele landet og befolkningen generelt i Sør-Nigeria er registrert hos flere offentlige myndigheter, og har tilgang til identitetspapirer – iallfall dokumentasjon på fødselsregistrering.

²⁷ Med unntak av passutstedelse, er offentlig registrering og utstedelse av offentlige attester enten gratis eller gebyrene ganske rimelige, også i lokal målestokk.

interesse av det, uten at forvaltningen har særlig praktisk mulighet til å fange det opp – heller ikke i de tilfellene hvor de skulle ønske å ha det.

Der hvor representanter for én etat skal vurdere attester utstedt av en annen etat, møter de også mange praktiske hindre. Offentlige registre er ikke lagt inn elektronisk, slik at opplysninger bare er tilgjengelige i registerbøker. Disse er som regel bare tilgjengelige lokalt, så det er ikke mulig å henvende seg til noe sentralt register for å verifisere innholdet i en attest – det må skje til det lokalkontoret som opprinnelig registrerte opplysningene og utstedte attesten. Det fordrer kontakt per telefon, e-post eller telefaks – en betydelig utfordring i et land uten sentralt telefonregister, og hvor offentlig ansatte i overveiende grad bruker private mobiltelefoner og e-postadresser. En verifisering vil uansett ikke kunne bekrefte mer enn om attesten gjenspeiler opplysninger som er blitt registrert, og sier ingenting om opplysningene i attesten ble kvalitetssikret ved registrering.

6.5.1.1 Kontrollrutiner ved vitneerklæringer

Notarer har ikke noe ansvar for å undersøke hvorvidt opplysningene vitner erklærer er sanne, de plikter bare å bevitne at opplysningene i et notarattestert dokument faktisk var dem som ble erklært med notaren til stede (jf. del 2.2.1 ovenfor).

6.5.2 Sikkerhetselementer i offentlige dokumenter

Mange ulike nigerianske dokumenter inneholder sikkerhetselementer som er ment å gjøre det vanskelig å forfalske dem eller endre dem.²⁸ Her er det imidlertid viktig å minne om at slike sikkerhetselementer har liten praktisk nytte hvis manglende kvalitetssikring av registrerte opplysninger gjør det mulig å få utstedt ekte dokumenter med manipulerede opplysninger.

6.5.2.1 Biometriske data

Biometriske data er tatt i bruk både i nigerianske nasjonale identitetskort og pass. Det innebærer at det er mulig å kontrollere om innehaveren av identitetsdokumentet faktisk er den som fikk det utstedt, og at man kan være rimelig sikker på at vedkommende har vært personlig i kontakt med utstedende etat minst én gang i løpet av utstedelsesprosessen. Imidlertid er heller ikke biometriske data i et identitetsdokument et sikkerhetselement som garanterer at personopplysningene i dokumentet er korrekte.

Biometriske data er heller ikke noen garanti mot at en person kan være registrert med flere identiteter, med mindre det er sannsynlig at utstedende myndighet har gode kontrollrutiner for å avdekke den slags forsøk på manipulasjon.²⁹

6.6 NOTORITET PÅ OFFENTLIGE DOKUMENTER

Forholdene i nigeriansk forvaltning – med svake kontrollrutiner for registrerte opplysninger, mye slurv og utbredt korrupsjon og nepotisme – gjør at det er stort rom

²⁸ Slike sikkerhetselementer kan for eksempel være stempler, signaturen til utsteder, hologrammer, vannmerker, maskinlesbar tekst, laminering av sider med persondata og lignende.

²⁹ Nigerianske myndigheter opplyser at de har innført slike rutiner for nasjonale identitetskort (se del 5.3.3 ovenfor), men det framgår ikke av foreliggende informasjon at det skjer ved passutstedelse (se del 5.1 ovenfor).

for å få registrert manipulererte opplysninger hos offentlige etater for den som måtte ønske det. Følgelig er notoriteten til offentlige dokumenter utstedt i Nigeria gjennomgående svært dårlig.

Mange nigerianske borgere kan imidlertid framvise en rekke ulike dokumenter utstedt av ulike etater over en periode på flere år, med sammenfallende personopplysninger.³⁰ Dette vil være en indikasjon på at de har presentert de samme identitetsopplysningene over lengre tid, i ulike sammenhenger, til ulike etater – selv om notoriteten til de enkelte dokumentene er dårlig.

7. FORFALSKNING AV DOKUMENTER

Forfalskning av dokumenter er relativt utbredt i Nigeria.³¹ Dette gjelder både nigerianske dokumenter og utenlandske, og dokumenter fra statlige etater, statlige institusjoner, organisasjoner og privat næringsliv. Kanskje aller mest utbredt er forfalskninger av dokumenter fra statlige institusjoner som sykehus, skoler og universiteter, og fra private bedrifter (for eksempel kontoutskrifter fra banker) og institusjoner.

Paradoksalt nok er det ikke gitt at forfalskede dokumenter nødvendigvis inneholder gal informasjon. I tilfeller hvor folk har skaffet seg falske dokumenter fordi de opplever det som vanskelig eller tidkrevende å skaffe seg ekte, kan dokumentene inneholde korrekte opplysninger.

I motsetning til hva som er tilfelle med ekte dokumenter med manipulererte opplysninger, er det forholdsvis enkelt å avsløre forfalskede dokumenter ved kontroll av sikkerhetselementer og/eller verifisering med utsteder.

³⁰ Her kan det både dreie seg om identitetsdokumenter og andre typer dokumenter som inneholder personopplysninger – for eksempel vitnemål, skoleattester og lignende. Merk at det er vanlig i Nigeria at navn ikke alltid har konsistent stavemåte (se Skogseth 2007, s. 30-31).

³¹ Merk at vi her ikke sikter til ekte dokumenter med manipulert innhold, men etterligninger av dokumenter utført av andre enn etaten/institusjonen/bedriften som utsteder originaldokumentene.

8. REFERANSER

Skriftlige kilder

- Afolayan, A. A. (1988). Immigration and expulsion of ECOWAS aliens in Nigeria. *International Migration Review* 22(1), 4-27.
 - Akande, T. M. & Sekoni, O. O. (2005). A survey on birth and death registration in a semi-urban settlement in middle-belt Nigeria. *European Journal of Scientific Research*, 8(2), 56-61. Tilgjengelig fra <http://www.unilorin.edu.ng/publications/drakande/Birth%20and%20death%20registration%20in%20semi-urban%20settlement.pdf> [lastet ned 26. september 2012]
 - Aluko, M. A. O. & Adesopo, A. A. (2004). An appraisal of the two faces of bureaucracy in relation to the Nigerian society. *Journal of Social Sciences* 8(1), 13-21. Tilgjengelig fra <http://www.krepublishers.com/02-Journals/JSS/JSS-08-0-000-000-2004-Web/JSS-08-1-001-084-2004-Abst-PDF/JSS-08-1-013-021-2004-Aluko/JSS-08-1-013-021-2004-Aluko.pdf> [lastet ned 26. september 2012]
 - Child's Rights Act (2003, 31. juli). Abuja: National Assembly. Tilgjengelig via <http://www.placng.org/lawsofnigeria/files/C50.pdf> [lastet ned 26. september 2012]
 - CLGF, dvs. Commonwealth Local Government Forum (u.å.). *Country profile: Nigeria – The local government system in Nigeria*. London: CLGF. Tilgjengelig fra [http://www.clgf.org.uk/userfiles/1/files/Nigeria%20local%20government%20profile%202011-12\(1\).pdf](http://www.clgf.org.uk/userfiles/1/files/Nigeria%20local%20government%20profile%202011-12(1).pdf) [lastet ned 26. september 2012]
 - [Compulsory Registration Act] (1992, 14. desember). *Births, deaths, etc. (compulsory registration) act – An Act to provide for the registration of births, deaths, etc., and for matters connected therewith*. 1992 No. 69. Abuja: National Assembly. Tilgjengelig via <http://www.placng.org/lawsofnigeria/files/B9.pdf> [lastet ned 26. september 2012]
 - [Compulsory Registration Regulations] (1996, 26. mars). *Births, death, marriages, etc., regulations (S.I. 9 of 1996)*. Abuja: National Assembly. Tilgjengelig via <http://www.placng.org/lawsofnigeria/files/B9.pdf> [lastet ned 26. september 2012]
- Forskriften følger etter lovteksten (Compulsory Registration Act 1992).
- CRC, dvs. UN Committee on the Rights of the Child (2009, 5. januar). *Consideration of reports submitted by States parties under article 44 of the Convention. Third and fourth periodic report of States parties due in 2008: Nigeria (19 May 2008)*. Geneve: CRC. Tilgjengelig fra <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4c32df7f2.html> [lastet ned 26. september 2012]

- Daily Champion (2010, 21. juni). Population commission tasks citizens on birth registration. *Daily Champion*. Tilgjengelig fra <http://allafrica.com/stories/201006210889.html> [lastet ned 26. september 2012]
- Daily Trust (2011, 4. mars). Trust classified. *Daily Trust*, s. 58.
- Dina, Y., Akintayo, J. & Ekundayo, F. (2010, februar). *Update: Guide to Nigerian legal information*. New York: New York University School of Law. Tilgjengelig fra <http://www.nyulawglobal.org/globalex/Nigeria1.htm> [lastet ned 26. september 2012]
- HRW, dvs. Human Rights Watch (2006, 26. april). “*They do not own this place*” – government discrimination against “non-indigenes” in Nigeria. New York: HRW. Tilgjengelig fra <http://www.hrw.org/sites/default/files/reports/nigeria0406webwcover.pdf> [lastet ned 26. september 2012]
- IRB, dvs. Immigration and Refugee Board of Canada (2011, 5. august). *Nigeria: Requirements and procedures an adult must fulfill to obtain a birth certificate, including for those who apply from within the country and from abroad*. Ottawa: IRB. Tilgjengelig via Refworld <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4e548de42.html> [lastet ned 26. september 2012]
- Isiugo-Abanihe, U.C. (1985). Child fosterage in West Africa. *Population and Development Review* 11(1), s. 53-73.
- Karanja, W.W. (1987). ‘Outside wives’ and ‘inside wives’ in Nigeria: A study of changing perceptions in marriage. I: Parkin, David & Nyamwata, David (Red.), *Transformations of African Marriage*. Manchester: Manchester University Press/International African Institute, 247-261.
- Marriage Act (1914, 31. desember). Abuja: National Assembly. Tilgjengelig fra <http://www.nigeria-law.org/Marriage%20Act.htm> [lastet ned 26. september 2012]
- Marriages (Validation) Act (1971, 11. august). Abuja: National Assembly. Tilgjengelig fra [http://www.nigeria-law.org/Marriages%20\(Validation\)%20Act.htm](http://www.nigeria-law.org/Marriages%20(Validation)%20Act.htm) [lastet ned 26. september 2012]
- Matrimonial Causes Act (1970, 17. mars). Abuja: National Assembly. Tilgjengelig fra <http://www.nigeria-law.org/Matrimonial%20Causes%20Act.htm> [lastet ned 26. september 2012]
- Mberu, B. U. & Pongou, R. (2010, juni). *Nigeria: Multiple forms of mobility in Africa's demographic giant*. Washington, D.C.: Migration Policy Institute. Tilgjengelig fra <http://www.migrationinformation.org/Profiles/display.cfm?ID=788> [lastet ned 26. september 2012]
- [Nigerias ambassade i Belgia] (u.å.). *Consular services*. Brussel: Embassy of the Federal Republic of Nigeria, Brussels. Tilgjengelig fra <http://nigeriabrussels.be/Consular1.html> [lastet ned 26. september 2012]

- [Nigerias ambassade i Frankrike] (u.å.). *Consular services*. Paris: Embassy of Nigeria, Paris. Tilgjengelig fra <http://www.nigeriafrance.com/page9.html> [lastet ned 26. september 2012]
- [Nigerias ambassade i Italia] (u.å.a). *Forms download*. Roma: Embassy of Nigeria. Tilgjengelig fra <http://nigerianrome.org/chancery/form/> [lastet ned 26. september 2012]
- [Nigerias ambassade i Italia] (u.å.b). *Supporting documents for passport application*. Roma: Embassy of Nigeria. Tilgjengelig fra http://www.nigerianrome.org/passport/supporting_documents_for_passport_application/ [lastet ned 26. september 2012]
- [Nigerias ambassade i Nederland] (u.å.). *The Embassy of Nigeria*. Haag: The Embassy of Nigeria. Tilgjengelig fra <http://www.nigerianembassy.nl/> [lastet ned 26. september 2012]
- [Nigerias ambassade i Spania] (u.å.). *Consular services*. Madrid: Embassy of the Federal Republic of Nigeria. Tilgjengelig fra <http://www.nigeriainspain.org/Eng/services.php> [lastet ned 26. september 2012]
- [Nigerias ambassade i Storbritannia] (u.å.). *Passport services and requirements*. London: Nigeria High Commission UK. Tilgjengelig fra <http://www.nigeriahc.org.uk/passport-requirements> [lastet ned 26. september 2012]
- [Nigerias ambassade i Sverige] (u.å.a). *Form of undertaking and guarantee [part I/part II]*. Stockholm: Embassy of the Federal Republic of Nigeria, Sweden. Tilgjengelig fra <http://www.nigerianembassysweden.se/images/stories/guarantor1.pdf> [lastet ned 16. oktober 2012]
- [Nigerias ambassade i Sverige] (u.å.b). *[Form of undertaking and guarantee part III]*. Stockholm: Embassy of the Federal Republic of Nigeria, Sweden. Tilgjengelig fra <http://www.nigerianembassysweden.se/images/stories/guarantor2.pdf> [lastet ned 16. oktober 2012]
- [Nigerias ambassade i Sverige] (u.å.c). *Passport*. Stockholm: Embassy of the Federal Republic of Nigeria, Sweden. Tilgjengelig fra http://www.nigerianembassysweden.se/nigerianembassy/index.php?option=com_content&view=section&layout=blog&id=8&Itemid=7 [lastet ned 26. september 2012]
- [Nigerias ambassade i Tyskland] (u.å.). *Passport issues*. Berlin: Nigeria Embassy Berlin. Tilgjengelig fra http://www.nigeriaembassygermany.org/consular_fee.htm [lastet ned 26. september 2012]
- NIMC, dvs. National Identity Management Commission (2011, 11. februar). *Demographic data standards and verification procedure (working document)*. Abuja: NIMC. Tilgjengelig fra

http://www.nimc.gov.ng/reports/demographic_data_standards.pdf [lastet ned 26. september 2012]

- NIMC (u.å.a). *Enrolment centers*. Abuja: NIMC. Tilgjengelig fra <http://www.nimc.gov.ng/Pages/general/enrolmentcentres.htm> [lastet ned 26. september 2012]
- NIMC (u.å.b). *Frequently asked questions*. Abuja: NIMC. Tilgjengelig fra <http://www.nimc.gov.ng/faq's.htm> [lastet ned 26. september 2012]
- NIMC (u.å.c). *The National Identity Management System (NIMS) – How the system will work and how it will benefit you and the government*. Abuja: NIMC. Tilgjengelig fra http://www.nimc.gov.ng/reports/nims_handbook.pdf [lastet ned 26. september 2012]
- NIS, dvs. Nigeria Immigration Service (u.å.a). *ECOWAS travel certificate application guidelines*. Abuja: NIS. Tilgjengelig fra <https://portal.immigration.gov.ng/pages/ecowasguidelines> [lastet ned 26. september 2012]
- NIS (u.å.b). *Immigration formations in Nigeria*. Abuja: NIS. Tilgjengelig fra <http://www.immigration.gov.ng/index.php?id=34> [lastet ned 26. september 2012]
- NIS (u.å.c). *Passport application guideline(s)*. Abuja: NIS. Tilgjengelig fra <https://portal.immigration.gov.ng/?p=passportguidelines> [lastet ned 26. september 2012]
- NIS (u.å.d). *Types of passport in Nigeria*. Abuja: NIS. Tilgjengelig fra <http://www.immigration.gov.ng/index.php?id=8> [lastet ned 26. september 2012]
- NPC, dvs. National Population Commission (2008, november). *Report on livebirths, death and stillbirths registration in Nigeria (1994-2007)*. Abuja: NPC. Tilgjengelig fra http://www.ibenaija.org/uploads/1/0/1/2/10128027/report_on_birth-death-stillbirth-registration.pdf [lastet ned 19. oktober 2012]
- NPC (2009, november). *Nigeria demographic and health survey 2008*. Abuja/Calverton, Ma.: NPC/ICF Macro. Tilgjengelig fra <http://www.measuredhs.com/pubs/pdf/FR222/FR222.pdf> [lastet ned 26. september 2012]
- NPC (u.å.a). *Migration statistics*. Abuja: NPC. Tilgjengelig fra <http://www.population.gov.ng/index.php/migration-statistics> [lastet ned 26. september 2012]
- NPC (u.å.b). *Vital registration*. Abuja: NPC. Tilgjengelig fra <http://www.population.gov.ng/index.php/vital-registration> [lastet ned 26. september 2012]
- Ostien, P. & Dekker, A. (2010). *Sharia and national law in Nigeria*. I: Otto, Jan Michiel (Red.), *Sharia incorporated – A comparative overview of the legal systems of twelve Muslim countries in past and present*. Leiden: Leiden University press, 553-612.

- Salisu, M. (2001, september). *Incentive structure, civil service efficiency and the hidden economy in Nigeria*. Helsinki: World Institute for Development Economics Research, United Nations University. Tilgjengelig fra http://www.wider.unu.edu/publications/working-papers/discussion-papers/2001/en_GB/dp2001-86/files/78091875673967336/default/dp2001-86.pdf [lastet ned 26. september 2012]
- Sayne, A. (2012, juli). *Rethinking Nigeria's indigene-settler conflicts*. Washington, D.C.: United States Institute of Peace. Tilgjengelig fra <http://www.usip.org/files/resources/SR311.pdf> [lastet ned 26. september 2012]
- Schacht, J. (1964). *An introduction to Islamic law*. Oxford: Clarendon Press.
- Skogseth, G. (2007, juli). *Afrika sør for Sahara – om dokumenter og offentlig forvaltning*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra http://landinfo.no/asset/607/1/607_1.pdf [lastet ned 26. september 2012]
- Smith, D.J. (2007). *A culture of corruption: Everyday deception and popular discontent in Nigeria*. Princeton, N.J.: Princeton University Press.
- Suberu, R.T. (2001). *Federalism and ethnic conflict in Nigeria*. Washington, D.C.: United States Institute of Peace Press.
- UN Cartographic Section (2004, oktober). *Map of Nigeria*. New York: UN Cartographic Section. Tilgjengelig fra <http://www.unhcr.org/refworld/docid/460a36102.html> [lastet ned 19. oktober 2012]
- UNHCR (u.å.). *Nigeria*. Geneve: UNHCR. Tilgjengelig fra <http://www.unhcr.org/pages/49e484f76.html> [lastet ned 26. september 2012]
- UNICEF Nigeria (2007, juli). *Information sheet – birth registration*. Abuja: UNICEF Nigeria. Tilgjengelig fra http://www.unicef.org/wcaro/WCARO_Nigeria_Factsheets_BirthRegistration.pdf [lastet ned 26. september 2012]
- Wikipedia. *States of Nigeria* (sist endret 16. september 2012). Tilgjengelig fra http://en.wikipedia.org/wiki/States_of_Nigeria [lastet ned 26. september 2012]

Muntlige kilder

- Tajudeen Akinyemi, leder av Union of Nigerian Nationals in Norway. Telefonsamtale 24. mars 2011.
- Juridisk kilde, nigeriansk privatpraktiserende advokat. Møter i Lagos, februar 2004, mars 2006 og mai 2009.
- Prosjekt Fri (Bergen), Rosa-prosjektet (Oslo), Landinfo og Utlendingsdirektoratet. Møte i regi av Politidirektoratet ved Koordineringsenheten for Ofre for Menneskehandel (KOM), 27. februar 2012.

9.1 RUBRIKKANNONSE MED NAVNEENDRINGER

Kilde: Daily Trust 2011.